

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
 Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
 Előfizetési pénz s minden közlemény:
 főpíacz, VECSEY-ház, földszint a szer-
 keztőségbe bérmentre küldendők.
 Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
 szerkesztőségénél. Egyébutt a postabiva-
 talok utján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.
 A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Négy basáboz petitorsórt 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
 izbeli hirdetések, alku szerint a
 legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
 30 kr.
 „Nyílt-tér”-en megjelenő közlemény
 minden petit sora 15 kr.
 Név- vagy bérmenttelendü beküldött
 köziratok nem vétetnek tekintetbe. —
 Ugyazintán köziratok nem adatkak
 vissza.

Utolsó árfolyam	
penz	áru
101.25	101.50
101.50	102.—
96.—	96.50
91.75	92.50
91.—	91.50
91.—	91.50
102.50	104.—
97.—	98.—
175.50	176.50
40.—	41.—
18.—	19.—
38.50	39.50
5.63	5.65
955.—	957
9.55	9.57
58.70	58.80
58.70	58.80
47.70	47.80
47.70	47.80
120.20	120.40
117.50	361.—
164.—	368.—
116.—	

Külföldi magyarok.

Debreczen, jun. 28.
 * * * Olyan kevesen vagyunk, hogy az apagyilkosnak is megkel-
 lene kegyelmezni, mondta Széchényi,
 ki a számbeli mennyiségre a dolog természetéből kifolyólag igen nagy súlyt fektetett.
 Kevesen vagyunk, sok az el-
 lenségünk. Epen azért ha nemzeti-
 ségünk jelenét vizsgáljuk s látjuk a
 statisztika adatait, hány magyar lak-
 kik távol a hazától, bizonyos levert-
 ség fogja el keblünket. Miért lesz-
 nek hűtelenek e szegény hazához édes
 gyermekei? mert hűtelenségnek
 gondoljuk, ha e nem nagyszá-
 mu nép, a magyar nemzetnek csak
 egy fia is elmegy idegen országba,
 más hazát keresni.

Azt hisszük, hogy a távozó
 nem volt megelégedve, nem szerette
 hazáját, elcsábította idegen, elvaki-
 totta más nép dicsősége.

Am ha éber figyelmünk követi
 őket az új otthonba is, s ottani éle-
 tük folyását tudomásul vesszük, örö-
 met találunk az elítélteknek műkö-
 désében, gyönyört, mert a magyar
 kivándorlott a föld minden részén
 büszke nemzetére s bárhol telepszik
 is meg, egymással összetart, egye-
 tet alapít, pártolja a hazait, nem
 felejtí nyelvét, sőt azt gyarapítja,
 műveli ha már 4 együtt van egy
 kis Magyarország, a magyarnak
 minden jó tulajdonával, semmi hi-
 hájával, hogy a ki bennünket álta-
 lak ismer meg, az barátunkká lesz.

Es épen ez az, mi megnyugtát
 bennünket. Sajátságos helyzetben

vagyunk mi magyarok, ország va-
 gyunk, állam vagyunk, nemzet va-
 gyunk, tényező vagyunk Európa
 térképén, a világ történelmében, de
 létezésünk hivatalosan idegen álla-
 mok előtt nem tudatik, képvisel-
 tünk a külföldön nincsen s jófor-
 mán azt sem tudja senki, hogy
 vagyunk, ha számba vesznek is,
 mert számba kell venni bárkinek,
 aki politizál, annak a számbavétel-
 nek nyoma nem marad. Hiában,
 közösgyes nép levén, a közösgyet
 nem mi magyarozzuk, magyarozza
 a másik államfél. Kiszámíthatatlan
 kárunk van ebből, de vigasztalá-
 sunkra mégis — ott vannak képv-
 selőink, ha nem a hivatalos czopf
 fedezete alatt is, de annál igazab-
 bak — a külföldi magyar egyletek.

Ritkán veszünk róluk tud-
 mást, de mikor hir jön felőlök, az
 a nap mindig a büszke öröm és
 nem a bánat napja, mert mit hen-
 czegő kormányférfiaink politikai uton
 nem képesek érvényesíteni, elismer-
 tetni a magyarság létezését a kül-
 földdel, azt ők társadalmi uton, sze-
 rényen és zajtalanul bár, napról
 napra megteszik, a magyar kor-
 mány, sőt a magyar nemzet támog-
 tatása nélkül.

Ez egyletek virágzanak, a hon-
 szerelemnek folyvást élő bizonyosá-
 gát adják, mind nagyobb hódítást
 tesznek. Ki segíti őket? A magya-
 rok istene!

Ott van a londoni, párisi, ameri-
 rikai, konstantinápolyi, müncheni,
 zürichi, bukaresti egyesület. Egy-
 egy nagykövetsége a magyar nép-
 nek idegen népekhez, és pedig hű-

szeges, önfeláldozó követsége. Csak
 a napokban közöltünk levelet New-
 Yorkból. Ott a szabad Amerikában
 a nyelvek bábélében eredményt mut-
 tat fel a magyar: terjeszti nyelvün-
 ket. Van-e diplomácia, mely ilyen
 fel tudna mutatni? A bukarestiek
 legközelebb dalárdát is alakítottak,
 hogy a magyarság részére a dal
 varázsával is hódítsanak. Hibázta-
 hatjuk-e az ilyen kivándorlott ma-
 gyarokat?

Nem! Ezeket pártolni, gyámo-
 litani kötelességünk; nemes törek-
 vésükben elősegitenünk, támogatnunk
 kell. A new-yorki egylet körlevele
 meg mondja miként.

A tömörülésben erő van. Ugy
 látszik, a kivándorlottak elszakadnak
 az anya nemzetől, a magyar kiván-
 dorlók csak még jobban hozzánk
 forrnak. Nem szégyenünkre válnak
 ők. De dicsőségünket tetézik.

A magyarok istene tartsa meg
 őket!

Az Irányi ünnepély.

(Eredeti tudósítás.)

Békés, jun. 27.

Békésen, az 1882-ik évi július hó
 1-ső és 2-ik napjain Irányi Daniel or-
 szágyűlési képviselők tiszteletére — Bé-
 kés városi 10 éves képviselősege alkalm-
 mából, — választó polgárai által rende-
 zendő általános ünnepély sorrendje: Szom-
 baton július 1-én. Fogadtatás. Reggel 8
 órakor a bandérium tagjainak és fogatok
 gyűlékezése a vásártéren. A gyűlékezésre
 dísz lövések által adatik jel. A gyűleke-
 zés ideje alatt a zenekarok felváltva mű-
 ködnék. — Elindulás pont 10 órakor a
 M.-Berényi vasúti állomáshoz a nagy ha-

zafi fogadására s onnan visszakísérére. 2.
 Este 6 órakor térzene a piacztéren.

Vasárnap, július 2-án. 1 Ébresztő.
 Reggel 5 órakor diszlovések. — Körme-
 net zeneszóval. 2. Gyűlékezés a városbáz
 udvarán 10 órakor képviselők beszámoló
 beszédének meghallgatása, ennek végez-
 tével a diszalbum ányújtása s a képv-
 selő lakására kísérése. 3. Diszbed déli
 1 órakor az Unterveger-felé nyári helyi-
 ségben. 4. Népnünpély délután 4 órától
 kezdve a vásártéren, melynek részletei
 később külön hirdetés utján fognak tu-
 domásra hozatni. 5. Tánczvigalmak csa-
 bai zene mellett és pedig az Unterveger-
 felé helyiségben vonó hangszer — továbbá
 K. L. Szabó Gergely udvarán felállítandó
 sátorban fuvó hangszer közreműködésével.

— A porta táviró utján köriratot
 intézett külföldi képviselőihez, melyben
 támaszkodva az alkirály és a Reghik pasa
 által előterjesztett programra, ujra bebizo-
 nyítani iparkodik, hogy fölösleges a con-
 ferencia.

— Hazafias párt czimvel Fogara-
 son társadalmi szövetkezés alakult, mely
 azt ismeri el czéljául, hogy a politikai és
 társadalmi téren a hazafui szellemet ter-
 jessze és fejlessze. A szövetkezésben egy-
 ránt résztvettek magyar, német és román
 kitünőségek. Elnök Tibold Mihály, jegyző
 Zágonyi.

Egy zsidó merénylete.

(Eredeti tudósítás.)

Körtvélyes, jun 27.

Ugylászik némely zsidó ismételni
 akarja a tiszta-eszlári bűnös cselekményt,
 — amennyiben magános nő — a közel
 szomszéd faluba sem távozhat.
 Minapon az ér-körtvélyesi körjegyző
 által vezetett rendőri vizsgálat szerint, —
 Ér-Mihályfalváról Ér-körtvélyesre vivő or-
 száguton Zagyva Sándorné mihályfalvai

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

A képzelet játéka.

— Álomkép. —

Irta: Gorovy Miksa.

(Folytatás.)

— Térj magadhoz hős hadfi, — csen-
 dült meg egyszerre e nő bájoló hangja, —
 és légy bator, mert ha az előbbi látomány
 megrémített, van rá gondom, hogy ez meg-
 vidítson. A mit láttál már, az olyan va-
 lami, a mit még gysékran láthatasz, de a
 mit most tárok tekinteted elé, azt csak itt
 fogod látni, és soha többé az életben.

E pillanatban rappali fény árasztotta
 el a föld alatti tért, és Bruno olyat lát-
 hatott, a mit csak is tündérek bírhatnak.
 A szivárvány színeinek szemképráz-
 tató fényben fűdött tekintete előtt, a kin-
 csek megmagyarázhatlan nagyzerterűség-
 nek mesés sokasága.

Látott brilliánt jégezekből készült
 kristály palotát, a melynek ablak redő-
 nyei smaragdokból teltek ki, a tetőzet ru-
 binból volt csinálva és a rajta levő szob-
 rok meg virágtartályok majd smethyaból,
 majd opáiból, majd malachit, majd jápis
 vagy türkiből voltak remekül kifaragva.
 A palota előtti park fái aranyból és
 ezüstből látszóttak lenni, míg lombjai és
 virági drága ékkövekből.

A topáz szökőkút gyémántokat lö-
 velt a magasba és a mederceze a melybe
 e cseppek hullottak, mindenféle arany pénz-
 zel volt telve.

A légben madarak repültek, a mely-
 nyek ragyogtak és énekük elbájolt.
 — Az egészet pedig, a láthatatlan bájos,

lány zene, édes accordjai, majd zeneda-
 rabjai változtattak még tündéribb . . .

A midőn Bruno, már annyira elő-
 gult lett, hogy gondolkozni sem volt töb-
 bé képes, — megszólal a bájos tündér,
 mondva:

— Nemde ez oly valami, a mit még
 egyszer látnod nem lesz alkalmadban?

— Igaz, ez tündéri képzelmét is tul-
 szárnyaló mesés kincsalmaz . . . tagoló
 a kérdezett katona tiszt.

— Nos, ha te képes leszel a hozzád
 csatolt igényeknek megfelelni, s dereka-
 san állod meg helyedet, . . . akkor any-
 nyit vehetsz magadnak az előttek fekvő
 kincsek közül, a mennyit százszor fordulva
 elvihetsz.

— Mit tegyek érte? . . . kérdező
 hirtelen, a kincs után ábitozó, a ki a csil-
 logó kincsek látásakor, elfeledtette az előbb
 látott rémes képet.

— Jöjj velcm! — hangzott ekkor
 újból a tündérnö parancsoló szava.

Kényelmes alaguton haladtak előre
 darab ideig, míg egyszerre egy tágas, négy-
 szögű teremtele helységbe léptek. A te-
 rem talaját, teméntelenül sok, apró má-
 vány oszlopocskák foglalták el.

— A dolgotat itt kell elintézni, a
 mely nem áll egyébből, mint hogy ezen
 oszlopocskák mindegyikére, egy-egy tulaj-
 donodat tevő tárgyat helyezél el, és ha
 csak egy oszlop maradna is fedezetlen,
 vagy ha két oszlopra tennél egyforma tár-
 gyakat, e karddal küldelek a másvilágra,
 és csontjaid a catscombába kerülnek.

E parancs hallatára megmagyarázha-
 tatlan fájdalom ömlött szíjével szívében.
 Mellkasa zibálva hullámzott gyors ütemek-
 ben. Tekintete elhomályosult sötétség ta-

karta el szemeit. A félelem és ijedség föld-
 lőz gyökereztek reszkető lábait. — Arczát
 verejték lepte el, . . . homlokáról az iz-
 zadság cseppekben futott le, remegő ajkai
 egymásba tapadta beszélni vágyott, de
 nyelve megtagadta a szolgálatot . . .

A megszámlálhatlan soknak látszó
 oszlopocskák, mintha tánczóltak volna
 előtte, mi okból még többnek még több-
 nek látszóttak mint amennyien valósággal
 voltak.

De a tündérnö egy szuró tekintete
 nem engedte őt helyén maradni, hanem
 szárnyasított léptekkel kergette vissza háló-
 szobájába és a hol összeszedve holmijait,
 gyorsan visszaszaladt.

Egy futó pillantás teljesen meggyőzte
 a szerencsétlen Brunót, hogy a birtokában
 lévő tárgyak sehogy sem fognak a czélnak
 megfelelni.

Egy mentő eszméje támadt és erre
 nyomban hozzá látott tulajdon tárgyainak
 szíjjel szedéséhez, a mi által azok száma
 tetemesen felszaporodott, s miután arról is
 meggyőződött, hogy már több részekre nem
 szedhetők, neki látott sisiphusi munkájá-
 hoz. —

Visszafojtott lélekzettel és tűzben égő
 tekintettel végezte élete fölött döntő mű-
 veletét. Reszkető kezekkel tette az oszlo-
 pok capitoljaira az egyes darabokat . . .
 A tündérnö pedig felemelt kardjával
 kezében, kísérté mozdulatait, mintha meg-
 győződést akart volna magának szerezni,
 hogy vajjon nem csalja-e meg Bruno.

A lázasan folyó munka végéhez kö-
 zelgett . . . Bruno megkönnyebbülten só-
 hajtott, . . . úgy rémlett előtte, hogy di-
 adalmaskodni fog tündére felett . . . de a
 szegény burkus korán örvendett, mert mi-

dön az utolsó darabot is letette már, s
 midőn a hálószobába ismételtlen felrohanna,
 mitsem talált, a mit még használhatott
 volna, — látnia kellett, hogy az utolsó
 oszlop takaratlan maradt.

— Készen vagy-e már munkáddal?
 — kérdező ekkor a nő, s ő remegve da-
 dogá:

— Egynek hiával igen!!
 — Ugy halmód kell! — és ezzel
 magasra emelte kardját, hogy feleje sít-
 son . . .

Bruno e pillanatban egy heves moz-
 dulatot tett, és heves ütést érezve felsi-
 koltott . . .

Az őrt álló két katona berohant, de
 rem láttak benn senkit sem, csak tisztüket,
 aki alvásközben kezével leverte az asztal-
 káról a karos gyertyatartót a mely nehéz
 súlylyal az alvó nyakára esett, és aminek
 folytán minden ízében reszketve felébredt.
 Bruno szemeit dörzsölni kezdte . . .
 s a kép elfoszlott . . .

A féligittas s felhevült ifjut magával
 ragadta a káprázat.

A várom ijesztő elhagyottsága, . . .
 a viharos éjj kísértetessége, . . . a pol-
 gármester szellemekről tárgyaló beszéde,
 . . . az izgatott állapot, . . . a könyv lé-
 lekrontó olvasmánya, . . . az éjféli idő,
 . . . mind-mind a valóságba csalták Bruno
 gondolatait, úgy annyira, hogy ez később
 is ugy hitte, mintha ez vele megis történt
 volna, pedig nem volt egyébb, mint „a
 képzelet játéka” egy gyorsan tűnő
 „álomkép.”

(Vége.)

lakosnót — a vizsgálatnál nevét Klein Józsefnek valló zsidó — megtámadta, később mellébe szegve kényszerítette s megölésével fenyegette, a nő sikoltott s a távolban levő kapásokhoz segítségért kiáltott, kiket a merénylő észre vévén — megfutamodott, — azonban Ér-Körtvélyes község alatt két munkás által elfogatván, a közleg házához bekísértetett, — a megremült fiatal nő alig volt képes az ijedelemtől panaszát előadni. —

A merénylő kibívó magaviseletet tanusított, a hozzá intézett kérdésre azon feleletet adta, — hogy panaszló nő — nem tud ő ellenében két tanút állítani s követeli szabadon bocsátását. Figyelmeztette az előjárásot, hogy véle úgy bánjanak mint zsidóval, s vegyék tekintetbe, hogy Salamon törvénye szerint a zsidók parancsolnak a keresztényeknek, ez meglesz nemsokára, majd akkor megfogja mutatni a keresztényeknek, hogy mit tart Salamon törvénye, — a megtámadott nő állítása szerint leányának gondolta.

E hír a közönségben birtelen elterjedt s nagy izgatottságot keltet, zsidót még az utcán sem lehetett látni, holott más esetekben ha zsidóknak legkisebb sértése volt, vagyha idegen zsidó kibégás miatt kérdőre vonattak is, a közönségi intelligens zsidók egy része pártolólágg lépett fel.

A merénylő zsidó azonnal bekísértetett a n.-karelyi kerületi-szolgabírói hivatalhoz.

Alexandriából még egyre vándorolnak ki az európaiak: eddig több mint 40,000-en hagyták el Egyptomot. — A konferenciától semmi eredményt nem várnak s még mindig félnek, hogy az angol-francia csapatok partra szállása véres összecsapásokat fog előidézni.

A vidékről.

Nyiregyháza, juv. 27.

Mi vagyunk a világ központja, ide vándorol minden kíváncsi lélek nyugatról, keletről, innen akarják megtudni a mi igaz és nem igaz, zsidók és keresztények; világra szóló esemény oldatik meg itt, mikor azt nem tudom. Oly nagy események mellett ne felejtsük meg a szerény belételeit sem, hisz a külső események csak izgalmat bennünket, belső megelégedést, boldogságot csak az a szerény kis közadhat a melyben élünk. — Élvezünk csendesen, élvezünk édesen, ha a nyáriasi téli idő nem engedve meg a fürdő idejét idehaza élvezni, nem hallgathattuk köpenygesen az erdő lombjai közt a tülemile csatogását, elmentünk a mi szerény fa színházunkba kárpótolni magunkat, hallgatni a magyar nemzet tülemilét, a Debreczen muzsáját. Elvultunk ráadattva, megtestesítve láttuk a nép örömet, bánatát, kedélyét, modorát Blaháné-ban.

Azt mondják a színészek színezik az életet, én úgy találom, hogy elkell találni, érezni kell a mit mutatni akar és nincs benne mesterkélttség, és épen az a művészet úgy adni vissza, a mint van és nem színezni.

De nem csak Blaháné, de még más valaki is meghódította legalább a fiatal ábrándos kedélyt népeket, mérgezés ugyan nem történt még, de megszólalt a szív s a szívből a szerelem; nem is csuda, a színpad a költészet varázsával ragadja meg a lelket, a lélek képzelt magának ábrándképet s nem gondol arra, hogy van itt egy testi világ is, melynek a színpadon kívül kell szerepelni.

A minap a mint az utcán járdalék, a kör négyzetigítésén, feltalálásán törve fejemet, egy darabka papír tűnik szemembe, kíváncsiságom előtérbe lép, lehajlok és kis tekerésért, azt hittem legalább is recept, vagy a jövő húzason kihuzandó ternő számok, szétnyitom és nagy ég! nem adó intés — meg ne ijedjen nyájas olvasó, egy kis versecske egy színészhez! ábrándos kis leány írta, a kihez én már annyiszor sobajtottam titkon prozában és versben az édes szerelem hangján, a ki azonban idáig azt figyelembe sem vette, hiába, nem találtam el a hangot, nem ismertem izlését és a mi több még eszembe sem jutott, hogy a színpad egyik hőse foglalta el azt a helyet, melyre én pályázatomat 50 kr bélyegző kérvényben már beadtam.

Ártatlan kis leány, még csak egy hónapja ismeri, már lelkét egészen elfoglalta, és gyöngye szívének nyugalma nincs. Oh mennyire fájt az én szívem is, megtaláltam véletlenül el a kis levélkét s nem hittem, hogy vele én is elvesztem lelki nyugalmaimat.

De miért is kellett elhagyni e verset,

és miért kellett épen nekem megtalálni, legalább a bizonytalanság némi reményt nyújtott volna ábránd világom megvalósításához.

De hát miért is lehet egy színpadi alakot, a kit mindennap láthat, az érzelmekkel járítani, még pedig könyvből, büszkeség szállta meg lelkemet e gondolatra, de a vers folytatása megmagyarázta nekem miért, mert hiába parancsolni a szívnek nem lehet, igaza van, beláttam, megértettem. Elképzelt az ábrándos lélek, minő kedves lehet a valóságban kijátsza és oly csókolni való, végig olvastam nyugodtan és a vége elszomorított, de a lélek nem tud változni, ha az első szerelem megmarad a szívből s ha a szerelem csak akkor élheti a szívet, ha viszonzásra talál, különben megfásul, akkor az én elveszett nyugalom itt többé fel nem található.

Nem genialis költészet, de szívek eredeti tiszta hangján van írva, az érvelem természetessége magassabb költészeti becset ad e kis versnek. Nem értem iratott, mert akkor pillanatig sem kértem volna megvizsgálni a kis angyalt s bánatos hangulatát eloszlattva, kényszerítettem volna öröm dalt zenéni, mert ez szomorú,

Oh! de ha ő engemet nem szertet, Talán nem is gondol reám többet, Akkor sorsom végezni fog velem, Vigaszom csak a halálba lelem.

Boldog színészek, kik így megtudjátok nyitni az ábrándos szíveket, mert nem lehetek én is osztályos testvéretek.

Még egyet, hogy kétségemben el ne felejtsem, Vadnay Vilma kedves színésznőket a nyiregyházi nők S. G. B. kezdeményezése folytán egy gyönyörű ezüst babér koszorúval lepték meg, melyre következő rövid két szó van verve, nyiregyházi tisztelői, babért a művésznőknek és verset a művészeknek.

Nyiregyházi.

Solymosi Eszter.

Alaptalan az a hír, hogy Heumann védőnél házmotózat tartatott volna. Heumann mindössze az történt, hogy kibírdették előtte, mint az elfogott Rosenberg felkért védője előtt, a törvényszék azt a végzését, melylyel a letartóztatást helybenhagyta.

Teljesen alaptalan a „P. N.”-nak az a távirata is, mely a zavargásokról szólt. A nyiregyházi városkapitány Iaconice jelenti: „Egy szó sem igaz abból, hogy a múlt éjjel városunkban zavargások törtek ki, vagy hogy egy kereskedő lakását megtámadták. Kerekrethy”

Nyiregyháza, jun. 27. Az elfogott tutajosokat s társaikat ma este hozták ide. A pályaudvarból 6 óra tájban Farkas csenbiztos, Kerekrethy Mihály városkapitány, E. Nagy László altágyész kísérték be őket, számszerint 16-ot a törvényszéki fogházba. A vizsgálóbíró Eszlárról még nem tért vissza.

A „Bud. Corr.” írja: A tiszta eszlári ügyben ma délután három óráig nem érkezett hivatalos oldalról újabb részletet tartalmazó tudósítás.

Zemplénmegye déli vidékein a főispáni jelentés szerint oly nagymérvű az izgalom, hogy oda — a „Bud. Corr.” szerint — a főispán kérésére erősebb katonai csapatok küldettek.

Irodalmi és művészeti hírek.

A magyar tud. akadémiáé hétéfn d. u. 5 órákor tartotta szünet előtt utolsó összes ülését, melynek tárgyát kizárólag folyó ügyek képezték. Az ülésen gr. Lónyay Menyhért elnökölt. Farkas először az I. osztály többrendbeli előterjesztéseit olvasta föl. Az I. osztály ugyanezt jelenti, hogy ideiglenes osztályelnökké Szász Károlyt választotta meg. Továbbá, hogy a Kápolnay Pauer István által indítványozott hadtudományi bizottságra nézve kiküldött bizottságba a maga részéről Joanovits György, Ballagi Mór és Gyulai Pál tagokat választotta; Budenz József ajánlatára az osztály Freckay Jánost, a ki nagy szorgalmat fejtett ki a mesterműszavak gyűjtésére. — A II. osztály jelentése szerint a nemzetgazdasági bizottság egy nemzetgazdasági és statisztikai évkönyvet kíván december hótól kezdve kiadni s kéri, hogy az első magyar bizottsító társaság alapítványából ez évben ki nem adott 500 forintos pályadíj az évkönyv kiadási költségeire utalványoztassék. Az összes ülés, úgy az I. mint a II. osztály előterjesztéseit elfogadta. —

A történelmi bizottság jelenti, hogy Thallóczy Lajos a török állami levéltárban kutatásokat kíván eszközölni s e célra egy engedély kieszaközlését kéri. Az összes ülés elhatározta, hogy a kért engedélyt a közoktatásügyi miniszter útján a külügyminiszteriumtól meg fogja szerezni. — A Vitézjutalomra ebben az évben beérkezett pályaművek közül az egyik dícséretet nyert. E műnek szerzője dr. Dadai Jenő egyetemi tanáreged Kolozsvárot, aki ezt bejelentette az akadémiának. Vitéz Gábor gimnáziumi tanár Belgrádban lefordította szerb nyelvre Kallay Béniának a „Szerbek története” című munkáját s annak első füzetét egy meleg, rokonszenves hangon irt levél kíséretében mely tisztelettel jelölt beküldte az akadémiának, mely a küldeményt köszönettel fogadta.

UJDONSÁGOK.

* A debreczeni orsz. dalárünnepély rendkívül fényesnek ígérkezik. Legutóbb történt megállapodás szerint a nagy együttes előadás egy katonai zenekar is közre fog működni. Huber Károly orsz. dalárszövetségi karnagy jóval az ünnepele előtt Debreczenbe utazik, hogy a szükséges előkészületeket megtgye és a zenekarral a próbákat megtartsa. A díszhangversenyre a fővárosból meg fogják hívni Bartolucci Viktorine kisasszonyt. Ney David opera énekest, Ruhov gordonkaművészt és Juhász Aladár zongoraművészt.

* Magyar nemesség. Ö felsége Buzás Pál debreczeni jogakadémiai tanár és törvényes utóda régi magyar nemességét, a „csepi” előnév díjmentes adományozása mellett megerősítette.

* Azon szülők és gyámok — akik gyermekeiket a jövő tanévre az állami közép ipartanodába felvételt kívánják — felkértek, hogy őket saját érdekében két havi szünet alatt gyakorlati ügyesség szerezhető végett műhelyekben helyezték el; mert ezután a szabályzatok értelmében a felvételnél a gyakorlati előképzsés is mind szigorubbán kívántatik.

* Keresk. s. iparkamaránk július hó 6 án tartja újra alakuló gyűlését, melyre a kamarának volt, és ujonnan választott tagjai meghívtattak.

* Az érettségi vizsgát letett ifjak ma este bankettet tartanak a Vilmos-féle sörcaernokban. Az érettségi vizsgára 78-an mentek, ezek közül 4 a szóbelitől ideiglenesen visszatartott; inkább némi kötelezettségek nem teljesítése, mint a dolgozatok elégtelensége miatt. A vizsga igen szép sikerrel folyt le.

* Fehér holló. A temesvári téparrancnok az ottani kapitányság egyik magyar nyelven irt megkeresésére, magyarul válaszolt. A ritkaság kedvéért legyen ez az esemény nyilvánosan konstatalva.

* A „Függetlenség” szabadelvű szerkesztősége többiben érezte már velünk kegyes jóakarátát, melynek viszonzására azonban minket soha nem ragadt a szenvedély, szabad tetszésre bízván részünkről kinek-kinek felfogása szerint vélekedni felőlünk. Most az egyszer azonban nem kerülhetjük el e jó uraknak irántunk tanusított kegyességével szemben némi megjegyzések megtételét. A „Függetlenség” szerkesztői szeretik magukról állítani, hogy jól értesültek; hiszen csak néhány napja kelt ki Verhovai ur a rozstudósítók ellen; mindazonáltal magas állással összeférhetőnek vélik jun. 27-iki számukban közölni a következőket: „Olvasóink még emlékezhetnek rá, hogy egyik debreczeni lap tudósítóját hazug hírek terjesztése miatt eltolonozták Tiszá-Eszlárról. Hogy melyikét, azt a titok homálya borítja, mert a Debreczenben Ellenőre, emez pedig amarra fogja.” Ezen közleményből az látszik ki, hogy a Függetlenség szerkesztőségében olvassák ugyan lapunkat és a D. E.-t, de amit olvasnak annak értelmét venni nem tudják, mert hogy valaki azt olvashassa ki a mi e tárgyra vonatkozó közvéleményünk-ből, hogy Eszlárról valakit eltolonoztattak, ahhoz több vagy kevesebb kell a közönségnél a józan ész ből. A „D. E.” igaz, átvette a forrás megnevezésével a „Hon” kacsáját, melyszerint a Debreczen tudósítóját eltolonozták, de azt, következő számában meg is cáfolta, egy szóval sem mondván azt, hogy a „Debreczen” tudósítóját vagy bárkit is eltolonoztattak volna, tisztán csak a maga tudósítójának védelmére szoritkozván. — Hogy tudott mégis a Függetlenség cikkzője a fenti sorok ily értelembe megírására vetemedni, azt a titok homálya borítja. Egyébiránt ha a Függetlenség olyan derekas lap, a milyennek szereti magát hinni, és a milyennek magát állítja;

és ha a titkok olyan biztos kutatója, mint pályafutása alatt bebizonyította, gondoljuk, ezideig felderíteni. — Egy sürgöny sajtó tudósítójához világot vetett ez ügyre, mint tette azt az Egyetértés és több más, kevésbé nagyzó lap. Hanem hát nem káptalan az ember feje?!

* Csodaszülés. Lehoczki András nagylaki földmives felesége a múlt héten Nagy-lakon egyszerre 5 gyereket és pedig négyet élve egyet pedig halva szült; az elveszült gyermekek azonban nagyon idegenek és orvosi vélemény szerint életben tartásukhoz világot vetett ez ügyre, mint tette azt az Egyetértés és több más, kevésbé nagyzó lap. Hanem hát nem káptalan az ember feje?!

* Egy nő nazarénus halála. Nagy Szalontán az ottani nazarénus szektá egy dledező ház helyén templomot akart építeni a csegőd utcában, Az építkezés minden engedély nélkül azon ürügy alatt, hogy a régi házat javíttatják, javában folyt, s a négy alapfal már felis emelkedett, midőn egy véletlen szerencsétlenség az egész templommanővert tönkre tette. A múlt szombaton ugyanis a régi tüzifal akarták ledönteni a nazarénusok s nem ügyeltek eléggé a környezetre, melynek egyik tagja özv. Erdei Sándorné, egy 60 éves öreg asszony, a kérdéses tüzifal alatt a lehányt nádtűt széthordásával foglalkozott, s így történt, hogy midőn a tüzifal nagy erőfeszítések után a földre zuhant, az öreg nazarénus asszonyt is maga alá temette, úgy, hogy hulláját csak teljesen széttroncsolt állapotban lehetett a romok alul kihuzni. A szerencsétlenség híre gyorsan elterjedt a városban, mire az engedély nélkül építkezőket azonnal elfogták, s ellettik a vizsgálatot is megindították. A buzgó nazarénus asszony hült tetemét nagy részvét közt temették el N. Szalontán a múlt vasárnap.

* Elvetemedett nő. Folyó hó 22-én Bereknél (Érsekújvárhoz közel) a kapások egy férfi holttestét fogták ki a Nyitrahól. A hullán külérőszak nyomai voltak láthatók, tehát felboncolták s az alkalommal hivatalosan konstataltatott, hogy a szerencsétlen, kit Kiss Istvánnak hívnak, agyonlították s csak azután dobták a vízbe. Feje keresztül volt hasítva s arcán is több ütés nyomai láthatók. A gyilkossággal nejt Prityi Juiannát gyanusítják, ki épen a kemenczébe rakott tüzet, midőn a rendőrség meglepte. — Nyár levén, feltűnt az asszony fűtése, azért hamarjában eloltották a tüzet s a kemenczében csakugyan több véres rubadarab foszlányaira akadta. Azt állítják, hogy a nő férjét előbb meggyilkolta s azután taligán a Nyitrahó hurezolta s abba beledobta. Az asszony azonban, ki férje felboncoltatásánál jelen volt, mindent makacsul tagadott. — A nő végre bevallotta, hogy ő gyilkolta meg férjét s pedig a következőképen: Múlt kedden a férj megverte őt, s ez fogamzotta meg benne a vérengző tettet. Midőn az ura elaludt, éles fejszével odalopdózt s háromszor főbe tüttötte. A harmadik csapással a fejse a fejet egész az orrig keresztülhasította. A szörnyű asszony el hullt egész szerdán oda haza rejtve tartotta, csütörtökön reggel felé a Nyitra partjára taligán kivonszolta. A gyilkosságot kedden éjjel után egy órákor követte el.

* Egy eszelős leány járt össze vissza a városban, s egyes házaknál hajmeresztő dolgokat mivelt; engedelmet kért, hogy leongorhaessék az emeletről stb. A rendőrség oltalma alá vette a szencsétlent.

* A „Bolond Istók” kibocsátotta előfizetési felhívását a következő felévre. Ajánljuk e kiffnő élelzapot olvasóinknak.

* Köszönetnyilvánítás. Mindazon mélyen tisztelt rokonainknak, jó barátainknak, ösmerőseinknek és jó akaróinknak, kik elefelejtethetlen szeretett jó nőmnek, illetőleg szerettet édes jó anyáinknak, és nagyanyáinknak, végtisztességétele alkalmával bennünket résztvevőkkel megisteltelni sziveskedtek, fogadják szívből eredett halás köszönetünket. Debreczen, 1882-dik év június hó 28-dikán Vársári István és családom.

* Gombamérgezés. Vecsén egyik helyi lap szerint egy egész ezigánycsaládot megölt a bolond gomba. Az asszony s két gyermeke másfél napi kinlódás után meghaltak, egy harmadik gyermek veszélyes beteg. Még két kutya is elpusztult, mivel a mérges gombából falatozott.

* A Debreczeni Ellenőrnek figyelmébe ajánljuk a Függetlenség tegnapi 176 ik számának reá vonatkozó passzusát. — A „sängerei”-ok ellen. A m. kir. belügyminiszter értesülven a felől, hogy az országban vándorló daltársulatok néha szini előadásokat is tartanak vagy szin jeleneteket adnak elő anélkül hogy erre engedélyvel bírnának; továbbá, hogy némely daltársulat a közérkölciség rová-

sára erkölcsfele neteket ad elő totta az ország hogy a daltársu jenek, nehogy látait áthágják gár darabokat a délyt vonják n jelenték fel, h se adhassék em már megtisztítat kölcselsten néme

* Egy r 1832/6 diki orsz Tisza Lajos, Bil mostani misztelu vásár alkalmáva Fűzeséivel, Ber szabadelvű utasi vel. Hevesen ő azzal ment mag zás közben elle rával szokott bi erősen találta m valóját: Tisza I gadásnak vére, lejté, hogy csak jelenet folytatásá jét vettek. Gróf ispánja is akkor na! fogatott; Bé megvitte a hirt viczkynek. Mint rinek vissza kei. Az ágostai „All gása 1840. nyara ny adta elő, m és gr. Széchen

* Husz k forint perköltésé „E—s”-nek a kó moru világot vet buzzóságára. Egy tén a nehez adó számu családját e eitartani, bizonyo kir. járásbíróság körtésében maras bezett s díjat a ügyvéd: N. B. a get rögtön kívánta pénz, tehát posta to el, de eltevész 17 forint küldött. A azonnal bedőröite a végrehajtást a s kr. tőkét 25 frt holott időközben a helyett 22 krt kü az eljárás talán u igazságnál; Paul hogy érdemli szá nak az avansziroz „Falujegyzője”-be daná ezt az eljár dig az szigoru ur a czélon túlló, ne Lehet az albiró ragrafusa, de a b hagyta.

* A bécsi zados jubileum tegap a „Neue W ben a négyázado. A résztvevők már tönegekben gyűlte vendégek száma Jelen voltak — Techen, Grác, L Pétervár, Stuttgart küldöttei. A jelen nyomdász üdvözölt nepi szónoklat, táncz is.

* Az orvoso gálóknak Debrec gyűlésen résztvevők hogy midőn tagság szersmind jelöljék lakat, melyen utazó igazolványokat pont mert csak azoknak ígértett meg a 33

Az első

— Párisi k
— Mit akar
— Semmit má
egyetlen szavát, m holdogabbikává tehe ezt tölem . . . !
— De hiszen rem uram!
— Szavamra r
gyok kalandor . . .
— Fellépése u
— Nagyság u
lem, mely egész lén ték egész valómat.

és ha a titkok olyan biztos kutatója, mint pályafutása alatt bebizonyította, gondoljuk, ettől volna ideje a titkok homályát már zideig felderíteni. — Egy sürgöny saját udósítójához világot vetett az ügyre, mint erre azt az Egyetértés és több más, kesőbb nagyzoló lap. Hanem hát nem kápolan az ember feje?

* Csodaszülés. Lehoczki András agylaki földmives felesége a múlt héten agylakon egyszerre 5 gyereket és pedig egyet éve egyet pedig halva szült; az elvesztült gyermekek azonban nagyon időnek és orvosi vélemény szerint életben tartásukhoz mi remény sem lehet, az anya helyzetéhez képest eléggé jól érzi magát.

* Egy nő nazarénus halála. Egy Szalontán az ottani nazarénus szekta ny dűledező ház helyén templomot akart építeni a csögöd utcában. Az építkezés minden engedély nélkül azon ürügy alatt, hogy a régi házat javíttatják, javában folyt, a négy alapfal már fel is emelkedett, midőn egy véletlen szerencsétlenség az építkezésmunkáért tönkre tette. A szombaton ugyanis a régi tűzfalartak ledönteni a nazarénusok s nem elegendő a környezetre, melynek egyik tagja Özy. Erdei Sándorné, egy 60 éves öreg asszony, a kérdéses tűzfal alatt néhány nadtól szőthordással foglalkozott s így történt, hogy midőn a tűzfal erőszakkal a földre zuhant, az öreg nazarénus asszonyt is maga alá verte, úgy, hogy hulláját csak teljesen ártalmatlan állapotban lehetett a romok kibuzni. A szerencsétlenség híre gyorsan elterjedt a városban, mire az engedély nélküli építkezéket azonnal elfogták, s elvégezték a vizsgálatot is megindították. A régi nazarénus asszony hült tetemét nagy szövet köntű temették el N. Szalontán a vasárnap.

* Elvetemedett nő. Folyó hó 22-én a kaposkői (Érsekújvárhoz közel) a kaposkői felföldön fogták ki a Nyitrai bányászati kitermelés nyomai voltak láthatók, tehát felbontozták az alkalommal találtan konstatait, hogy a szerencsétlen, kit Kiss Istvánnak hívnak, agyonverték s csak azután dobták a vízbe. A keresztlő volt hasitva s arczán is látható nyomai láthatók. A gyilkosság elvégzését Prityi Juliannát gyanúsítják, ki a kemenczébe rakott tűzet, midőn a fűrésze meglepte. — Nyár levén, feltűnt asszony fűtése, azért hamarjában elolalt a tűzet s a kemenczébe csakugyan véres ruhadarab foszlányaira akadtak. A hűtő, hogy a nő férjét előbb megölték s azután talyigán a Nyitrahoz szállta s abba beledobta. Az asszonyban, ki férje felbontoztatásánál jelenmindent makacsul tagadott. — A nő bevallotta, hogy ő gyilkolta meg férjét, pedig a következőképen: Múlt kedden a férj megverte őt, s ez fogamozta benne a vérengző tettet. Midőn az elaludt, éles fejszével odalopózkodott s egyszer fűbe ütötte. A harmadik csalat a fejsze a fejet egész az orrig kelettelhasította. A szörnyű asszony e hűlés szerdán oda haza rejtve tartotta, mert reggel felé a Nyitra partjára kivonszolta. A gyilkosságot kedden azután egy óraker követte el.

* Egy eszelős leány járt össze a városban, s egyes házaknál hajított dolgokat mivel; engedelmet kért, lengharassák az emeltről s b. A leány oltalma alá vette a szencsétlent.

* A „Bolond Istók“ kibocsátotta a felhívását a következő felérv. A kettő élelzetlap olvasóinknak.

* Köszönetnyilvánítás. Mindazon tisztelt rokonnainknak, jó barátainknak, ismerőseinknek és jó akaróinknak elfelejtethetlen szeretett jó nőmetől szerett és jó anyáknak, gyanyáknak, végtisztességételve alvally bennünket részvételükkel megfizíveskedtek, fogadják szívből ereálás köszönetünket. Debreczen, 1882. június hó 28-dikán Vásári István adom.

* Gombamérgezés. Vecsén egyik ap szerint egy egész ezigánycsalágot a bolond gomba. Az asszony s gyermeke másfél napi kioldás után tak, egy harmadik gyermek vesztet. Még két kutya is elpusztult, a mérges gombából falatozott.

A Debreczeni Ellenőrnek fipe ajánljuk a Függetlenség tegnapi számának reá vonatkozó passzusát. A „sängerei“-ok ellen. A m. ügyminiszter értesítvén a felől, országban vándorló daltársulatok ini előadásokat is tartanak vagy eneteket adnak elő anélkül hogy engedélyt bírnának; továbbá, hogy daltársulat a közérkölciség rová-

sára erkölcstelen, trágár daloikat és jeleneteket ad elő: — körrendeileg utasította az ország összes törvényhatóságait hogy a daltársulatokra szigorúan feltűgyeljenek, nehogy azok a nyert engedély korlátait áthágják ha pedig erkölcstelen trágár darabokat adnának elő, töltük az engedélyt vonják meg s a helyügyminiszterhez jelenték fel, hogy az ilyeneknek jövőre se adhassek engedély. — Bizony ideje is már megtisztítani a levegőt, kivált az erkölcstelen német sängerei-öktől.

* Egy régi politikai pof. Az 1832/6-diki országgyűlés idejében történt. Tisza Lajos, Biharmegye egyik követe, a mostani misztelnök atyja. Debreczenben vásár alkalmával egy uri háznál összejön Füzesérről, Beregmegyének saját előbbi szabadelvű utasítását megbuktató követével. Hevesen összeszólkalkoztak. Füzeséri azzal ment magát utóbb, hogy ő vitaközlés közben ellenfelének nyakkendő csokrával szokott bibirkélni, ez esetben talán erősen találta megszorítai Tisza nyakraválóját: Tisza Lajos e szokást torokn ragadának véve, Füzesérről egy nyakon felejté, hogy csak úgy csaitan. A sajnos jelenet folytatásának a tanu vendégek elejét vették. Gróf Vay Abraham, Bereg főispánja is akkor Debreczenben volt; azonban fogatott; Bécsig meg sem állott, s megvitte a hírt a kanczellárnak, gróf Reviczkynek. Mint Tiszának, mint Füzesérinek vissza kellett lépnie a követéségtől. Az ágostai „Allg. Zeitung“ egyik tudósítása 1840. nyarán ezen pofozkodási esetet úgy adta elő, mintha ez az országbiró és gr. Széchenyi István közt történt volna.

* Husz krajczár miatt huszonöt forint perköltés. — Turkeveről írják az „E-s“-nek a következő esetet, mely szomorú világot vet az igazságszolgáltatás tultuzogására. Egy turkevei polgár, ki szintén a nehéz adók súlyát viseli és nagy számú családját csak nagy keservesen tudja eltartani, bizonyos ügyben a kisujzállási kir. járásbírószágot által 17 frt 20 kr. perköltésben marasztatott el. Az elítelt felebbezett s díját azonnal le is fizette. Az ügyvéd: N. B. a 17 frt 20 kr. perköltésget rögtön kívánta, de alperesnél nem volt pénz, tehát posta utalvánnyal hazulról küldte el, de eltévesztette az összeget s csak 17 frtot küldött. Az ügyvéd a 20 kr. miatt azonnal bedörögte és M-i albiró elrendelte a végrehajtást a szegény ember ellen, 20 kr. tőkéért 25 frt perköltéséget okozván, holott időközben a szegény ember 20 kr. helyett 22 krt küldött be kárpótásul. Ez az eljárás talán mégis kissé több a bírói igazságnál; Pauler miniszter lehetetlen, hogy érdemli számitása be M-i albiró urnak az avanszirozására, mert Eötvös báró „Falujegyzője“-ben Nyuzó főbíró sem mondán ezt az eljárást kifogástalannak, pedig az szigorú ur volt. A ki a csel helyett a cselon túló, nem helyesen cselekszik. Lehet az albiró ur mellett a törvény paragrafusá, de a bíró bölcsessége cserben hagyta.

* A bécsi nyomdászok negyzedados jubileuma. A könyvnyomdászok tegap a „Neue Welt“ helyiségében Bécsben a negyzedados jubileumát ünnepeleltek. A résztvevők már két óraker délután nagy tömegekben gyűltek össze a színhelyen. A vendégek száma körülbelül 8 ezerre ment. Jelen voltak — Prága, Brünn, Troppau, Teschen, Grätz, Lincz, Budapest Pozsony, Pétervár, Stuttgart és Hamburg városok küldöttei. A jelenvöltoakat Höger Károly nyomdász üdvözölte. Volt azután több ünnepi szónoklat, zeno banket és végül táncz is.

* Az orvosok és természetvizsgálokknak Debreczenben tartandó nagygyűlésen résztvevőket felkéri Sztupa György hogy midőn tagsági jegyüikért irnak, egy szerszmind jelöljék meg azon vasuti vonalakat, melyen utazni fognak, hogy a vasuti igazolványokat pontosan megküldhesse, — mert csak azoknak előmutatása mellett ígértetett meg a 33% engedmény.

Az első látogatás.

— Párisi karczolat. —
 — Mit akar Ön tőlem uram? ...
 — Semmit mást bájos nagysád, csak egyetlen szavát, melyet a haladók legboldogabbikává tehet. Oh ne tagadja meg ezt tőlem ...!
 — De hiszen én önt nem is ismerem uram!
 — Szavamra mondom, hogy nem vagyok kalandor ...
 — Fellépése után azt kell hinnem ...
 — Nagysád alakja, arca és a kellem, mely egész lényén előmlik, elbűvöltek egész valómát.

— Nem szeretem a bizelgést; ...
 — Csak a tiszta valót mondtam nagysád!
 — Nagyon sajnálom ...
 — Tehát távoznai kényszerít? ...
 — Én nem ismerem, nemlátam soha, következésképp ...
 — Isten önnel!
 — Mondom nem volt szerencsém még soha! ...
 — Ugy van! Én sem láttam nagysádat, de miután bizonyos vonzalmat éreztem iránta, követtem azon édes reményben, hogy lesz egy szava számomra és hogy nem foszt meg azon élvezettől, melyet nekem becses engedelme nyújtott volna, kegyedet hazakiérhetni;
 — Legyen így vagy úgy, nem kutatom az okot, de az ön fellépése uram nem volt lovagias ...
 — Sőt ellenkezőleg ...
 — Semmi esetre sem!
 — De nem tehettem másként, szívelem parancsolta.
 Tehát szent a béke!
 És e szavakkal mosolyogva nyújtá picizny kacsóját kísérlőnek, ki azt hévvel emelte ajkához és forró csókot nyomott reá.
 Hús nyári est volt. A hold szendén önté el sugarait a széles boulevardon, melyen a két alak karöltve végig ment. A szellő szerelmesen csókdosta a nő kipirult arczát s elkapkodta a szenvedélyes szavakat, melyek Armand érzelmeit fejezte ki. Louise szép volt. Szép mint egy angyal, gyönyörű termettel hollőfekete hajjal, mely könnyedén összetűzve omlott alá hófehér vállaira; lázasan pihegő keble fölül egy csipkékendő volt hanyagul vetve, mely látni engedé a tündér halmok emelkedését ...
 Armand részeg volt ennyi baj látásra szorosabban ölele magához a szép Louise-t, a ki kezdé magát jól érezni a csinos fiatal ember társaságában s szerelmesen simul oldalához.
 A Rivoli utcában egy pompás palota előtt állottak meg. Itt lakott Louise. Armand csöngött ... Egy forró ölelés, egy édes csók — és olváltak ...
 ... Armand álmatlanul tölté az egész éjszakát és alig várta a másnapot, hogy a kitűzött időben a szép Louise lakásán tiszteletet tegye annak, a ki iránt igaz érzelmeket táplált keblében. Szüntelenül előtte lebegett a bájos alak, hollőfürteivel, piros kecses ajkaival, melyek oly édes csókot tudnak adni ...
 Abban bizonyos volt, hogy a nő színházból jött s hogy nem volt érdektelen előtte, bár először vonakodott kísérlét elfogadni. Oh, de ki ítelhetne ebből, hisz a nők mind oly szemérmesek! ...
 Alid virradt meg, már Armand künn sétált az utcákon, izgatottan lesve a tizenegy órát, mikorra elmenetelét ígérte. Még csak három negyed tíz volt, de minden türelméből kifogyva egy bérkocsiba veté magát s a Rue de Rivoli Nro. 35. alá hajtatott.
 Megérkezve, gyorsan futott fel a lépcsőkön s becsöngött egy ajtónál, melynek számát a bájos Louise — nem felejté el tudtára adni.
 Egy halavány arcu nő jött ki.
 — A nagyságos kisasszony azonnal fogad, méltóztatassék addig a terembe bésétálni! — s ezzel feltárta az ajtót, melyen Armand belépett.
 Izléssel volt berendezve. Ékes szőnyegeket futottak végig a padozaton; a szögletekben illatos virágok, a falakon festmények díszeltek, mind nagy mesterterek művei. Az ablakok között pompás faragványu nagy pipereasztal volt, apróságokkal megrakva.
 Armand sorra nézett mindent s nem állhatva ellent kívánságának egy gyönyörű dobozt, mely az első pillanatra szemébe tűnt, felnyitott — — de oh egék! mint a ki nem várt dolgok tudatára jut, vissza tántorodott, mert a doboz művészi készített fogakat tartalmazott ... Balra egy hajfűrt, jobbra egy paróka, mellette Ravissante Eau Lys de Lohse, Creme violette, Pomade du Lejosse, kenőcsök, porok és a jó isten tudja még mi féle illó és nem illó olajak ...
 Armand oda volt ... Sápadt lett, mint a fal, lábai inogtak s szeme akarattalul az ajtón akadt meg, melyen bejött. —
 E pillanatban lépett be a „bájos“ Louise, Armand azonban nem várta be a tegnapi még csöngő szavakat, hanem zavarton nyúlt kalapja után ...
 — Bocsanat nagysád, de ...
 — Hogyan uram? ...
 — Rossz helyen járok ...
 — Nem, a világrt sem ... Hisz én vagyok az ismeretlen, kit tegnapi haza-

kisért. Ugy e nem ismert fel, kérem sétálon be ...
 De a mi ifju gavallérunk már az ajtónál volt, izatottan morogva fogai közt: — Nem bihetem ... Tévedés ...
 Tévedés ... — és elrohant.
 Mondanunk sem kell, hogy Louise az a halavány arcu elvirágozott „szépség“ volt, a ki az ajtót kinyitotta.
 Szegény Armand, mennyire csalódott! Hiába! Az élet maga is csak csalódás s ez régi bár — de mindig új mared!
 Ifj. Vánca Mihály.

Sertéskereskedelmi csarnok Budapest—Kőbányán.
 Kőbánya, június 26. Az üzlet jelentéktelen. Magyar öreg nehéz 54—56, fiatal nehéz 56¹/₂—57¹/₂, közép 56—57, könnyű 56—57. — Szedett nehéz 53—55, szedett közép 54—56, könnyű 54.55. Romániai bakonyi nehéz — átmeneti, közép — átmeneti, könnyű — átmeneti. — Eredeti nehéz — átmeneti. — Szerbiai nehéz 56—57¹/₂ átmeneti, közép 55—57 átmeneti, könnyű 56—57 átmeneti. Az árak hízalt sertéseknek páronként 45 kilós és 4%-os levonással kilogrammonként értendők. — Romániai és szerbiai sertések, melyek mint átmenetiek adattak el, vevőnek páronként 6 frt aranyban vám fejében megtérítetik.

Husárak.
 48 kr. Szabó Jánosnál hatvan utca 1425 sz. alatt.
 50 kr. Rácz Györgynél czepléd-ut. cza 2599. csapó ut. 10. sz. a. Rózsater 6. sz. a.
 Minden többi bejelentett mézszárszekekben pedig 52 kr.
 Debreczen, 1882. június 20 án.

Budapesti tőzsde.
 — június 27.
 A gabnaltzletben ma is gyenge irányzat urakodott. A malmok vettek részt a vásárláson és jelentékeny árongedekenyeket követeltek, a tulajdonosok ellenben sürgősen kínáltak áruikat, úgy, hogy jó minőségek 25 krral, silányabb minőségek 25 krral olcsóbban keltek.
 Legmagassabb ár volt 77 k. tiszavidéki buzáért 12,50,200 frt, legkisebb rá pedig 69 k. fehérmegyei buzáért 10,50 forint. —
 Eladatott:
 Buza: Tiszavidéki 300 mmásza 77,5 k. 12,50, 200 mm. 77 k. 12,50, 100 mm. 77 k. 12, 45, 200 mm. 77 k. 12,50, 100 mm. 76 k. 12,40, 100 mm. 76 k. 12,30, mind időre.
 Pestmegyei 600 mm. 77,5 k, 11,75, sárga, időre.
 Marosvidéki 400 mmásza 75 k. 12,25, időre.
 Fehérmegyei 506 mmásza 69 k. 10,50 120 mm. 70,5 k. 11,—, mind időre.
 Felvidéki mm. 76 k. 11,80, időre.
 Más magvak közül rozs csekély figyelemben részesült és nagymértékben csökkent, árpa üzletelen és lanya, tengeri 10 krral olcsóbb, esak zab maradt szilárd, mert hiányzik a piacról.
 Eladatott:
 Rozs 200 mm. 72,5, 200 mm. 750, 300 mm. 7,75, 600 mmásza 7,75 készfízetéssel.
 Zab 100 mm 8,—, 150 mm. 8,20, készfízetéssel.
 Tengeri 800 mmásza. 7,85, készfízetéssel. —

Határidőüzlet.
 A határidőüzletben buza 13 krral, tengeri és zab 5 krral lanyhább, repce változatlan.

Határidők jegyzése.
 (Titkári jelentés alapján.)
 Szokványbuza őszre 10,45—10,48. Bársági tengeri június—júliusra 7,80—7,85.
 Szokványzab őszre 6,57—6,60. Káposztarepce auguszt.—szeptemberre 13⁶/₈—13⁷/₈.

Déli tőzsde.
 A déli tőzsdén buza őszre valamivel javult, tengeri és zab lanya maradt. Repce szilárd.
 Kötött: buza őszre 10,55, 10,50, 10,48, 10,45 és 10,50 frton, tengeri 1883. május—júniusra 6,55—6,50 frton, zab tavaszra 6,77 frton.

Hivatatosan jegyeztetett.
 Szokványbuza őszre 10,48—10,52. Bársági tengeri június—júliusra 7,80—7,85—
 Szokványzab őszre 6,58—6,60. Káposztarepce auguszt.—szeptemberre 13⁶/₈—13⁷/₈.

Előfizetési felhívás.
 A Debreczen 14-ik évfolyamának második felére előfizetést nyitunk:
Előfizetési árak:
 Egy óra 1 frt — kr.
 Két óra 1 frt 80 kr.
 Három óra 2 frt 50 kr.
 Figyelmeztetjük és kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük m. hó végével lejárt, hogy újabb megrendeléseiket a lehető leghamarán megtegyék.
Előfizetést a hó bármely napjától elfogadunk.
 Az előfizetési pénzek és postai utalványok lapunk kiadóhivatalába, főpiacz, Vecsey-ház küldendők.
 A „Debreczen“ kiadóhivatala.

Debreczeni terménypiacz.
 — június 27.
 Egy hectoliter buza . . . 8,30—8,94 kr.
 „ „ kétszeres 6,68—7,32 „
 „ „ rozs . . . 5,04—5,70 „
 „ „ árpa . . . 3,82—4,48 „
 „ „ zab . . . 3,10—3,58 „
 „ „ tengeri 5,45—6,10 „
 „ „ köles . . . 4,72—5,38 „
 „ „ köleskása 10,58 „
 1 zsák burgonya 50 kgr. 2 frt, 100 kiló szalonna 78, 80, 82 frt, — 100 kiló háj 78, 80, 82 frt.

VASUT.

Debreczenből indul:
 N.-Várad—B.-pest felé d. e. 11 ó. 57 p.
 „ „ este 9 ó.
 Szatmár felé „ d. e. 4 ó. 15 p.
 „ „ d. e. 3 ó. 49 p.
 Kassa felé „ d. e. 7 ó. 57 p.
 „ „ d. u. 3 ó. 39 p.

Debreczenbe érkezik:
 Budapestről érk. d. e. 3 ó. 45 p.
 „ „ d. u. 3 ó. 19 p.
 Szatmarról „ d. e. 11 ó. 27 p.
 „ „ este 8 ó. 30 p.
 Kassáról „ d. e. 11 ó. 42 p.
 „ „ este 8 ó. 07 p.

— Budapesti tőzsde, június 28.
 Ezüst frt 100—110; cs. és kir. arany frt 5,61 kr; 20 francos arany frt 9,52 kr.

Szabó József,
 felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Árlejtési hirdetés.
 A városi középületek és tisztik lakások fentartásánál az 1882. és 1883-ik évben előjövő közmives munkák felvállalására nézve a folyó évi július hó 2-án vasárnap d. e. 10 óraker a város mérnöki hivatalában árlejtés fog tartatni.
 Költségszámítás és árlejtési felteletek a hivatalos órákban megtekinthetők.
 Debreczen 1882. június 27.
 A mérnöki hivatal.

